

[Ge ukrainarna trygghet i Europa - det bör bli en valfråga \(Ledare Hallandsposten 2024-03-08\)](#)

Алекс Воронов: Дайте українцям безпеку в Європі

Дія тимчасового закону, який надає захист українським біженцям в ЄС, ймовірно, буде продовжено до 2026 року. На цьогорічних виборах партії мають сказати, що на їх думку має бути після цього.

Війна Росії в Україні означає триваючу кризу біженців. Те, як Європа ставиться до цього, є вірцевим і тривожним, а шлях уперед містить багато знаків запитання. Рішення ЄС активувати спеціальний закон для серйозних ситуацій біженців – директиву про масову міграцію – спочатку добре сприйняли. Завдяки вільному в'їзду, вільному пересуванню в межах ЄС і автоматичним дозволам на тимчасове проживання для чотирьох мільйонів українців ця криза біженців ніколи не переросла в гуманітарну катастрофу в межах Союзу.

Omhändertagande. EU-länderna måste ta ett gemensamt ansvar för ukrainska flyktingar. Bild: Magnus Hjalmarson Neideman/SvD/TT

Alex Voronov: Ge ukrainarna trygghet i Europa

Ledare • Den tillfälliga lag som ger ukrainska flyktingar skydd i EU kommer sannolikt förlängas till 2026. I årets val bör partierna berätta vad de tycker ska hända därefter.

Водночас Директива про масову міграцію є тимчасовим вирішенням проблеми, яка не має жодних ознак тимчасовості. Війна триває, мільйони людей залишаються переміщеними, і кінця їй не видно. Безумовно, всі особи, які приймають рішення, повинні були з самого початку зрозуміти, що не було реалістичних сценаріїв війни, за яких криза біженців могла б бути короткочасною. Як швидка перемога Росії, так і затяжна війна означають, що багатьом українцям потрібно починати життя заново на новому місці.

Але зараз важливо думати наперед. Директива щодо масової міграції діє до березня 2025 року. Що буде після цього? Судячи із сигналів з Брюсселя, включаючи зустріч робочої групи в Європейській раді минулого тижня, більшість пунктів вказують на однорічне продовження після трирічного періоду, протягом якого застосовується директива.

Судячи з усього, юристи ЄС погодилися з таким тлумаченням другого параграфу четвертої статті директиви. Очікується, що Комісія зробить пропозицію навесні, а країни-члени в Раді ухвалять рішення кваліфікованою більшістю. Це означає, що будь-яка опозиція з боку окремих країн не зможе зупинити цю пропозицію.

Проте після чотирьох років мають бути прийняті довгострокові рішення, і існує широка згода між урядами щодо того, що якомога більшу частину цього має вирішувати ЄС спільно. Мати цю принципову точку зору – це одне, однак узгодження загальних і гуманних правил поведінки з біженцями – це зовсім інше. Якщо ЄС залишить державам-членам можливість вирішувати самим, ми можемо мати масову міграцію українців усередині Європи та/або гонку на дно з точки зору умов, коли кожна держава намагатиметься уникнути відповідальності за біженців.

Справа в тому, що країни-члени послабили – і у випадку Швеції продовжують розмивати – свої національні закони про притулок до такої міри, що дуже небагато українців могли б претендувати на захист без директиви про масові біженці. Внутрішнє переміщення виглядає як життєздатна альтернатива, а різноманітні гуманітарні рятівні круги, які хворобливі обставини були очищені або звужені до точки непридатності.

Системи надання притулку в ЄС також були б заблоковані, якби дуже багато людей, можливо, мільйони, які вже тут, раптом були засуджені таким чином. У будь-якому разі переважна більшість європейців, ймовірно, усвідомлює, що нерозумно змушувати цих біженців, багато з яких почали приживатися у своїх нових країнах, повертатися в Україну часів війни.

«Ми чекаємо на ЄС» – це водночас зручний спосіб для політиків різних країн уникнути проблеми. Так не слід приймати. ЄС складається з держав-членів. Майбутнє спільне законодавство ЄС для українців залучатиме Європарламент. До виборів у червні партії повинні сказати, як вони хочуть, щоб цей закон виглядав.